

שמואל א פרק ח | I Samuel ch.8

(א) ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל:
(ב) ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
(ג) ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: פ
(ד) ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
(ה) ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים:
(ו) וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יקוק: פ
(ז) ויאמר יקוק אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם:
(ח) ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך:
(ט) ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ס

(1) When Samuel grew old, he appointed his sons judges over Israel. (2) The name of his first-born son was Joel, and his second son's name was Abijah; they sat as judges in Beer-sheba. (3) But his sons did not follow in his ways; they were bent on gain, they accepted bribes, and they subverted justice. (4) All the elders of Israel assembled and came to Samuel at Ramah, (5) and they said to him, "You have grown old, and your sons have not followed your ways. Therefore appoint a king for us, to govern us like all other nations." (6) Samuel was displeased that they said "Give us a king to govern us." Samuel prayed to the LORD, (7) and the LORD replied to Samuel, "Heed the demand of the people in everything they say to you. For it is not you that they have rejected; it is Me they have rejected as their king. (8) Like everything else they have done ever since I brought them out of Egypt to this day—forsaking Me and worshiping other gods—so they are doing to you. (9) Heed their demand; but warn them solemnly, and tell them about the practices of any king who will rule over them."

“The King is a God”

“God is the King”

The Beginning of Politics: Power in the Biblical Book of Samuel. Moshe Halbertal, Stephen Holmes.
Introduction. pgs 4-8 (selections)

In the political theology typical of the great land powers surrounding ancient Israel, the king was either a God, an incarnation of a God, or a semi-mythic human king who was elected by the gods to serve as a necessary mediator between the divine order and the human world. ...For the most part, monarchy was understood as part of the permanent furniture of the cosmos itself... the king not only governed the political community but, as a semi cosmic force, played a crucial role in maintaining the order of nature itself. He did this in his ritually performed priestly role. In the canonized scribal accounts of the ancient Near Eastern kings and their deeds, the deification of kingship and general veneration of political authority meant that an unblinking look into the moral trespasses, ambiguous virtues, and personal shortcomings of monarchs and emperors was exceedingly rare.

...The biblical political theology that preceded the dramatic events recounted in the Book of Samuel upended this ancient Near Eastern formula. Rather than declaring that “the king is a God,” the new theology postulated instead that “God is the king.” The sole or exclusive kingship of God was fundamentally irreconcilable with a consolidated political monarchy. The kingship of God entailed, as we see in the biblical Book of Judges, a divine monopoly on sovereign authority that essentially precluded the creation of self-sustaining political institutions...

In the Samuel narrative... initial appearance of monarchy in Israel are presented as events occurring in human history. They do not belong to the mythic past. **The biblical king, enthroned before our eyes, is a thoroughly human being, not a God. He is not a pillar of the cosmic order. He plays a negligible and wholly dispensable role in religious ritual, does not convey divine commands to his people, does not maintain the order of nature, and is not the prime lawgiver.**

שופטים פרק ח **Gidon. Judges 8**

(בב) ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין:
(בג) ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יקוק ימשל בכם:

²² The Israelites said to Gideon, "Rule over us—you, your son and your grandson—because you have saved us from the hand of Midian."

²³ But Gideon told them, "I will not rule over you, nor will my son rule over you. The Lord will rule over you."

שופטים פרק כא **Shoftim 21 – concluding line of Book of Judges**

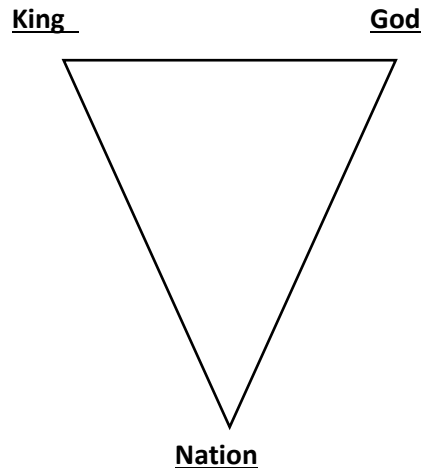
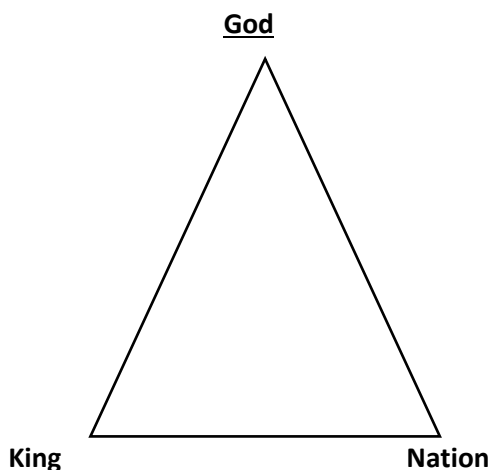
(כה) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

25 In those days there was no king in Israel. Each man did what he saw right in his eyes.

דברים פרק יז **Devarim ch.17**

(יד) כי תבא אל הארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:
(טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר יקוק אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:
(טז) **רק לא ירבה לו** סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויקוק אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד:
(יז) **ולא ירבה לו** נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב **לא ירבה לו מאד**:
(יח) והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים:
(יט) והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יקוק אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:
(כ) **לבלתי רום לבבו מאחיו**
ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: ס

14 When you enter the land the LORD your God is giving you and have taken possession of it and settled in it, and you say, "Let us set a king over us like all the nations around us," 15 be sure to appoint over you the king the LORD your God chooses. He must be from among your own brothers. Do not place a foreigner over you, one who is not a brother Israelite.
16 The king, moreover, must not acquire great numbers of horses for himself or make the people return to Egypt to get more of them, for the LORD has told you, "You are not to go back that way again." 17 He must not take many wives, or his heart will be led astray. He must not accumulate large amounts of silver and gold.
18 When he takes the throne of his kingdom, he is to write for himself on a scroll a copy of this law, taken from that of the priests, who are Levites. 19 It is to be with him, and he is to read it all the days of his life so that he may learn to revere the LORD his God and follow carefully all the words of this law and these decrees 20 and not consider himself better than his brothers and turn from the law to the right or to the left. Then he and his descendants will reign a long time over his kingdom in Israel.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כ עמוד ב Talmud Sanhedrin 20b

רבי יוסי אומר: כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו,
רבי יהודה אומר: לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם,
שנאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.

וכן היה רבי יהודה אומר: שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ:
להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית
הבחירה.

רבי נהוראי אומר: לא נאמרה פרשה זו אלא כנגד תרעומתן, שנאמר
ואמרת אשימה עלי מלך וגו'.

תניא, רבי אליעזר אומר: זקנים שבדור - כהוגן שאלו, שנאמר תנה
לנו מלך לשפטנו, אבל עמי הארץ שבהן קלקלו, שנאמר והיינו גם
אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו

R. Jose said: All that is set out in the Chapter [relating to
the king], the king is permitted to do.

R. Judah said: That section was stated only to frighten
them, for it is written, Thou shalt in anywise set him king
over thee, [meaning], that his awe should be over thee.
And thus R. Judah said: Three commandments were given
to Israel when they entered the land: [i] to appoint a
king, [ii] to cut off the seed of Amalek, and [iii] to build
themselves the chosen house [The Temple.]

While R. Nehorai said: This section was spoken only in
anticipation of their future murmurings, as it is written,
And shalt say, I will set a king over me etc.

It has been taught: R. Eliezer said: The elders of the
generation made a fit request, as it is written, Give us a
king to judge us. But the am ha-aretz acted unworthily, at
it is written, That we also may be like all the nations and
that our king may judge us and go before us.

העמק דבר

HaAmek Davar – Netziv 19 Century

ונראה, דמשום דהנהגת המדינה משתנית אם
מתנהגת ע"פ דעת מלוכה או ע"פ דעת העם
ונבחרים. ויש מדינה שאינה יכולה לסבול
דעת מלוכה, ויש מדינה שבלא מלך הרי היא
כספינה בלי קברניט. ודבר זה אי אפשר לעשות
ע"פ הכרח מצות עשה, שהרי בענין השייך
להנהגת הכלל נוגע לסכנת נפשות שדוחה
מצות עשה. משום הכי אי אפשר לצוות
בהחלט למנות מלך כל זמן שלא עלה בהסכמת
העם לסבול עול מלך ע"פ שרואים מדינות אשר
סביבותיהם מתנהגים בסדר יותר נכון, או אז
מצות עשה לסנהדרין למנות מלך.
והא ודאי אי אפשר לפרש שאין בו מצות עשה
כלל אלא... על כרחך מצוה היא, ומ"מ אין
סנהדרין מצווין עד שיאמרו העם שרוצין
בהנהגת מלך. ומשום הכי כל משך שלש מאות
שנה שהיה המשכן נבחר בשילה לא היה מלך,
והיינו משום שלא היה בזה הסכמת העם.
...ככל הגוים אשר סביבותי היינו לענין הנהגת
המדינה, וכמו שכתבתי, דבזה משתנים דעות
בני אדם היאך מתנהג יותר בטוב,

And you shall say, etc.: this is not an absolute commandment to appoint a king, but rather optional ....why is it written, "and you shall say, etc.?" And it appears that it is because the government of a state depends upon whether it is run according to the opinion of a monarchy or according to the opinion of the people and its representatives: and there are states that cannot support the opinion of the monarchy and there are states that without a king are like a ship without a captain. And [so] such a thing cannot be done according to the coercion of a positive commandment, since a matter that is relevant to the government of the public touches upon mortal danger (*sakanat nefashot*) which pushes off a positive commandment. For this reason, it is impossible to absolutely command the appointment of king so long as it is without the consent of the people to support the yoke of the king as a result of their seeing states around them functioning more properly [with a king]. And then [only when they do so] is it a positive commandment for the Sanhedrin to appoint a king. And behold, it is certainly impossible to explain that there is no positive commandment here at ... yet regardless the Sanhedrin is not commanded [to act upon it] until the people say that they want the administration of a king. And it is for this reason that for all of three hundred years, while the Tabernacle was in Shilo, there was no king; because it was lacking the people's agreement.

"like all the nations that are around me" is concerning the administration of the state, and as I have written (above): that in regards to this, there are different opinions among people as to which (form of government) functions better. And because of that, the agreement of the state is required; that they say, "I will surely, etc."

שמואל א פרק ח

(יא) ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
(יב) ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו:
(יג) ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
(יד) ואת שדותיכם ואת כרמיכם שמואל א פרק ח
(טו) וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
(טז) ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
(יז) צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:
(יח) וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יקוק אתכם ביום ההוא:
(יט) וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו:
(כ) והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו:
(כא) וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יקוק: פ
(כב) ויאמר יקוק אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: פ וזיתים הטובים יקח ונתן לעבדיו:

(10) Samuel reported all the words of the LORD to the people, who were asking him for a king. (11) He said, "This will be the practice of the king who will rule over you: He will take your sons and appoint them as his charioteers and horsemen, and they will serve as outrunners for his chariots. (12) He will appoint them as his chiefs of thousands and of fifties; or they will have to plow his fields, reap his harvest, and make his weapons and the equipment for his chariots. (13) He will take your daughters as perfumers, cooks, and bakers. (14) He will seize your choice fields, vineyards, and olive groves, and give them to his courtiers. (15) He will take a tenth part of your grain and vintage and give it to his eunuchs and courtiers. (16) He will take your male and female slaves, your choice young men, and your asses, and put them to work for him. (17) He will take a tenth part of your flocks, and you shall become his slaves. (18) The day will come when you cry out because of the king whom you yourselves have chosen; and the LORD will not answer you on that day." (19) But the people would not listen to Samuel's warning. "No," they said. "We must have a king over us, (20) that we may be like all the other nations: Let our king rule over us and go out at our head and fight our battles." (21) When Samuel heard all that the people said, he reported it to the LORD. (22) And the LORD said to Samuel, "Heed their demands and appoint a king for them." Samuel then said to the men of Israel, "All of you go home."